

בבית המשפט המיוחד

ניתן ביום: 26.2.2019

בעניינו של פרופ ארנסט רודין.

חברי ההרכב השיפוטי:

כב' הנשיאה רויטל כץ יפה,

כב' השופטת דינה כהן,

כב' השופט פרופסור אסא כשר,

כב' השופט פרופסור שמעון שטרית,

כב' השופט פרופסור חזי לוי.

הכרעת הדין:

כב' השופטת רויטל יפה-כ"ץ, נשיאה:

הכרעת דין זו ניתנת על דעת כל חברי ההרכב, כאשר חברי יוסיפו נימוקים עפ"י תפיסת עולמם ומתוך העולם ממנו הם מגיעים.

בפנינו בקשה להצהיר על אחריותו של הפרופסור ארנסט רודין, מי שכיהן בראש ארגוני הרופאים הפסיכיאטרים והניורולוגים בגרמניה לפני ואחרי מלחמת העולם השנייה; תפקד כיועץ רפואי-מדעי בכיר ורב עוצמה במשטרו של היטלר; ואף סיפק איצטלה מדעית למשטר הרצחני ביותר בתולדות האנושות.

מטבע הדברים, ובשל אופיו של משפט זה כפרויקט חינוכי, המוקדש לציון 70 שנה להכרזה האוניברסלית בדבר זכויות האדם ו-70 שנה לתקומת מדינת ישראל, לא נדרש הרכב זה לבחון את האישומים בראי המשפט הפלילי הקונבנציונאלי, אלא לבחינה היסטורית ובשים לב לעובדות, למהלכים, לאמירות ולראיות אשר לגביהם קיים קונצנזוס בינלאומי, תוך התמקדות בהיבטים של הפגיעה בזכויות האדם וביצוע פשעים נגד האנושות.

מהחומר שהובאו לעיונו, ניכר, כי עבודת המחקר שנעשתה עובר לקיום משפט זה, הייתה מקיפה, אקדמית, מקצועית ויסודית, והיא כוללת ממצאים ממוזיאונים, ארכיונים ואף מתיקי משפטי נירנברג, לצד עבודתם של חוקרים ידועי שם, אשר בחלקם אף הופיעו במשפטים שנערכו בתל אביב ובירושלים בינואר השנה.

המשפטן האמריקני הנודע, פרופסור לורנס דגלס, קבע במחקריו, כי שיפוט של מקרים מסוג זה בהתבסס על עדויותיהם של היסטוריונים, הייתה פרקטיקה שיפוטית מקובלת הן במשפטי נירנברג, הן במשפט אייכמן והן במשפטו של דמניוק במינכן.

החלטת ההרכב במשפט שבפנינו, מבוססת אף היא על עדויות ומחקרים של בכירי החוקרים בעולם, מהם עולה בבירור, כי הנאשם עמד מאחורי יישומה האכזרי של תורת היגיינת הגזע; היה דומיננטי בניסוח חוק העיקור הכפוי; ובהטמעת תוכניות רצח המטופלים בקרב הממשל הנאצי. ויש לזכור, כי הנאשם לא פעל לבדו, אלא הסית והשפיע באופן מובהק גם על רופאים אחרים והביא אותם לכדי בגידה בשבועתם ופגיעה במטופליהם, מתוך אמונה כוזבת שהם מרפאים את האומה.

שפע הציטוטים שהובאו מפי הנאשם וכתביו, אינו מותר מקום לספק, כי הנאשם, הגם שאולי לא רצח איש במו ידיו, הרי שהוא חרג במתכוון מכל נורמה רפואית, חוקית או מוסרית, והוא נושא באחריות לשלושת סעיפי האישום העיקריים המיוחסים לו.

הנאשם ועמיתיו הבכירים, אשר ישבו תחתיו בהנהלת האיגודים המדעיים, יצרו מנגנון קר ומחושב, ששילב רצח המוני והטלת מומים בבני אדם, כחלק בלתי נפרד מהפרקטיקה השגרית של הפסיכיאטריה בגרמניה, בכסות החמלה והדאגה לטובת המטופל והמדינה, תוך פיתוח השימוש בתאי הגזים ובמשרפות להשגת יעילות אופטימלית.

פרופסור אלון חן העיד בפנינו, כי במרתפי מכון מקס פלנק שבמינכן, אותו הוא מנהל בשש השנים האחרונות, התגלו שרידים של אלפי מוחות שניטלו ללא הרשאה שבדין, ממטופלים שהומתו, או שמא מוטב לומר – נרצחו, על מזבח "היגיינת הגזע", אגב ביצוע ניסויים אכזריים בבני אדם. לא בכדי טרח עד נכבד זה (אשר מונה לאחרונה כנשיא מכון ויצמן למדע), להגיע לבימ"ש זה ולתת עדות על מה שגם בעיניו ראוי להוקעה קבל עם ועולם: **זכויות היסוד של האדם הינן על חוקתיות, וכל ממשל מחויב בהן כרף נורמטיבי בסיסי.**

זאת ועוד. ההסתדרות הרפואית הגרמנית חתמה בשלהי שנת 2012, יחד עם ההסתדרות הרפואית הישראלית, על הצהרה משותפת בה הביעה ההסתדרות הרפואית הגרמנית את צערה על חלקם המזווע של רופאים בגרמניה הנאצית, אשר רמסו את זכויות האדם ברגל גסה, באכזריות ואטימות, שדעת האדם אינה סובלת.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, בית משפט זה נעתר לבקשה נשוא כתב האישום ומצהיר, קבל עם ועדה, כי אילו עמד הנאשם לדין במשפטי נירנברג או לחילופין היה מובא לדין בפני הרכב זה, הוא היה מוכרז כמי שנושא באחריות לגרימת הפשעים נשוא כתב האישום, הן כמסית, הן כמבצע, הן כשותף לעבירה והן כחבר בארגון פשע.

עפ"י כללי המשפט הבינלאומי, קוד נירנברג, חוקת רומא וההכרזה האוניברסלית בדבר זכויות האדם, אנו קובעים, כי הנאשם ארנסט רודין, נושא באחריות להסתה לרצח ורדיפה, באחריות לעיקור המוני בכפייה של קהילת חולי הנפש והמוגבלים בגרמניה, תוך סימונם כיעד לרדיפה מעצם הגדרתם כ"נגע בגוף האומה". כמו כן אנו מצהירים, כי הנאשם, כראש מכון המחקר, אחראי לביצוע ניסויים אכזריים בבני אדם וגניבת מוחות לצורכי מחקר.

אנו מרשים לעצמנו להוסיף ולציין, כי מקרה זה מדגיש את כוח ההשפעה העצום שיש למנהיגים ולבעלי עמדות מרכזיות אחרות כמו ראשי ארגונים רפואיים, על הציבור; ובשל נטייתו של הציבור ללכת שבי אחר מנהיגים והוגי דיעות, צומחת למנהיגים אחריות כפולה ומכופלת לנאמר על ידם ולמדיניות שהם מתווים. האנושות למודת סבל מהנטייה לצייתנות עיוורת למנהיג, נטייה שעלולה לגרום לסחף מוסרי, לביטול הבקרה העצמית ולאסון עולמי כדוגמת שואת יהודי אירופה.

אל לנו להתעלם גם מהעובדה, שהצוותים המקצועיים, המהנדסים והדרג הניהולי של מנגנוני הביצוע של רצח המטופלים והעיקורים, הועתקו לפולין במבצע ריינהרד, ושימשו ליישום הפתרון הסופי. ללמדך, שגזענות אינה יודעת גבולות.

ולכן, נסיים בהבנתנו, כי מן הדין להטיל על מנהיגים אחריות מוגברת, תוך הצבת זכויות האדם וכבוד האדם כתנאי סף לכל מעשה ומדיניות.

ניתן היום: 26.2.2019

רויטל יפה-כ"ץ, נשיאת ההרכב